

LÉLEK-ZET

A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2012/4. - Karácsony

„Ne féljeteK, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” (Lk 2,10–11)

A gyermekek karácsonyán ifjúságunk egy rövid színdarabot adott elő. A jelenetben egy riporter a járókelőket arról kérdegetti: minek örül karácsonykor? Különböző válaszokat kap. Az egyik megszólított, egy háziasszony azt mondja, nem ér rá örülni, egy másik pedig szörnyülködik, amiért a karácsonyi öröm pénzkérdéssé vált. A pozitív válaszadók közül egy áruházi dolgozó annak örül, hogy végre kialhatja magát, egy fiú annak, hogy síelni mehet, egy fiatalember annak, hogy ilyenkor az emberi kapcsolatok kicsit szeretetteljesebbek, néhány gyerek pedig a várható ajándékoknak.

Az igazi karácsonyi örömről végül egy vak lány tesz bizonyosságot: „Nagyon örülök, hiszen karácsony nélkül egészen sötét lenne az utam, az életem. A betlehemi gyermek, Jézus hozta el azt a világosságot, amit én is látok. Az Ő világosságának, szeretetének örülök. Ezt a fényt, ezt a karácsonyi nagy örömet kívánom mindenkinek. Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

A karácsonyi történetet *Lukács evangéliuma* 2. fejezetében találjuk. Olvashatunk a császári parancsról, mely Máriát és Józsefet Betlehembe rendelte, ahol a megtelt fogadók miatt csak egy istállóban találtak szállást. A Szentírás beszámol a Kisded születéséről, és az angyali híradásban elhangzik mindezek jelentősége is: Jézus születése nem csupán egy gyermek érkezéséről szól – bár az is nagy csoda, amikor új élet jön a világra –, hanem Isten embermentő ígéretének beteljesedéséről.

Üdvözítő érkezett: maga a Mindenható Isten lépett be a világba, hogy gyógyítsa az ösztört szívűeket, segítsen a terhek alatt roskadozókon, rendezze a megromlott kapcsolatokat, kibontsa az ökölbe szorult kezeket, utat mutasson az útkeresőknek, s az élet megannyi helyzetén túl az örök élet, az üdvösség ajándékát hozza el számunkra.

Ezt a nagy karácsonyi örömet hirdetik meg az angyalok, ami egyaránt szól a pásztoroknak, akik a Betlehem környéki pusztákon nyájukat őrizték egykor, Isten népének, mely türelmetlenül várta már a megígért Messiást és korunk emberének. Azoknak, akik az ünnepben csak a gondot és feladatot látják, azoknak, akik emberi értékekben szokták ilyenkor megtalálni örömet és azoknak is, akik ismerik karácsony igazi tartalmát. Szívből kívánom, hogy végül mindannyian átéljük a karácsonyi örömhírt: Üdvözítő született nekünk!

Hulej Enikő

ÚTON AZ ÜNNEP FELÉ - A gyerekek számára a legizgalmasabb és leginkább várt ünnep kétségtávolan karácsony. Jézus születése örömteli, titkok és csodák lengik körül, a kicsinyek könnyebben rá tudnak hangolódni erre a világra. Amióta gyermekeim vannak, számomra is átalakult a készülés és az ünnep megélése. Nekünk, szülőknek nagy

felelősségünk van abban, hogy gyermekeink milyen útravalót kapnak, később hogyan emlékeznek vissza az ünnepvárásra, adventre és a karácsonyra.

Mi a karácsony valódi jelentése, hogyan készülünk fel rá, és hogyan adjuk át gyermekeinknek a jó hírt? Nekünk, hívó embereknek a karácsony, az advent nem a vásárlásról, díszítésről, sütséről-főzésről kell, hogy szóljon elsősorban. Díszbe öltöznek az üzletek, a városban sok-sok kis lámpa világít esténként, és az adventi vásár is nagyon hangulatos. A gyerekek is rácsodálkoznak ezekre a dolgokra – de fontos, hogy a lelkünket is díszbe tudjuk öltöztetni.

Mit tehetünk mi – anyukák, apukák – azért, hogy az ünnep valódi tartalmát megismer-tessük gyerekeinkkel? A baba-mama klubban is felmerültek ezek a gondolatok közöttünk. Kérdéseinkkel nem maradtunk egyedül, hiszen december 2-án, advent első vasár-napján családi délutánon vehettünk részt a gyülekezet tanácstermében.

Igazi közösségi alkalom volt ez, ahol szülők, keresztszülők, csemeték gyűltek össze. Mindenki hoztátett valamit az alkalomhoz: volt, aki süteményt hozott, volt, aki kézmű-ves foglalkozással készült, volt zenész, éneklés, játék és a felnőtteknek beszélgetés. Kisgyermekes anyaként, több gyerekkel sokszor nehéz bekapcsolódni a gyülekezet alkalmába, de most nem kellett felügyeletről gondoskodni. Szülők, gyerekek együtt lehettek, mégis volt lehetőség arra, hogy komolyan is beszéljünk az ünnep lelki üze-netéről, az ünnepvárásról. Többen elmesélték, hogy náluk a családban hogyan élnek meg az adventi időszakot, hogyan próbálják megteremteni saját családi hagyományait. A gyerekek örülnek a gyertyagyújtásnak, éneklésnek, és az adventi naptár sem kell, hogy csak édességet rejtessen, a Bibliából vett egy-egy ígérészet, mondat is kerülhet az abla-kok mögé. A várakozás sokszor nehéz, még nekünk felnőtteknek is. A gyerekek és a család számára is fontos, hogy ez a várakozás örömteli és tartalmas legyen. Otthonunk-ban már ebben a szellemben gyűjthattuk meg az első gyertyát. A kisgyermekes csalá-dok számára ez a közösségi alkalom egy szép indítás volt.

A karácsony felé vezető út következő vidám állomása a gyermekek karácsonya volt, december 16-án délután. A gyülekezet apróbb és fiatalabb tagjai kaptak teret idén is a templomban. A máskor csöndes templom megtelt zajjal és vidámsággal, a gyerekek izgatottsága, elevensége most azonban senkit nem zavart. Az óvodás-kisiskolás gyere-kek Jézus születésének történetét adták elő, majd közösen énekeltek. Ezután a hangsze-rek és a kis zenészek következtek. Meglepődtem, mennyi muzikális kisgyermek van gyülekezetünkben. Az ifjúság egy kis jelenetet adott elő arról, hogy vajon a mai kor emberének mit jelent a karácsony, van-e hely a szívünkben a kis Jézus számára.

Az egész délutánt átjárta a vidámság és az öröm, a gyerekek különleges hangulatot va-rázsoltak a templomba. A műsor végén kiosztott csomagok és a sok finom sütemény pedig a kis szereplők örömet növelte.

A gyülekezeten belüli családi és gyermekalkalmak segítenek abban, hogy jobban fel tudjunk készülni az ünnepre, hogy ne fáradtan rogyjunk a karácsonyfa mellé, hanem gyermekeinkkel együtt tisztán és hittel örülhessünk a kis Jézus születésének.

Tihanyiné Szeverényi Zsuzsanna

HAZATÉRÉS - Országos evangélicizációt tartottak október 13-án a budapesti Deák téri evangélikus templomban, melyen gyülekezetünkben is részt vettünk néhányan. A nagy templom szépen megtelt az ország minden részéről érkezőkkel. Jó volt együtt lenni, énekelni a sok szép dicsőítő éneket, például a *Zengd, lelkem, ez új reggelt* (ÉK 101) vagy a 371-es, indulószerű, vidám, Jézust dicsérő éneket orgona- és fúvós kísérettel. Lelkünk vidámította és felkészítette az evangélium hallgatására. *Orbán Attila* erdélyi lelkipásztor sok humorral fűszerezte prédikációját. „*Összegyűjtöm őket a föld pereméről!*” (Jer 31,8) – ez az ige volt az ige hirdetés alapja, ami elsősorban a zsidó népnek szólt, de ránk, magyarországi evangélikusokra is vonatkozik.

Ezután tanúságtevők következtek, akik megleptek újszerű mondanivalójukkal. Két nővér jött Németországból, Darmstadtból. Egyikük azzal kezdte a beszédét, hogy megköszönte a magyarok közreműködését Németország egyesítésekor, és bocsánatot kért a 2. világháborúban elszenvedett sok veszteség és fájdalom miatt, amit az ő népe okozott a miénknek. A zsidóság felé is elhangzott a bocsánatkérés a német keresztyének nevében. A nővér hisz abban, hogy a sok rombolás és szenvedés után Isten ébredést ad, s ehhez nekünk meg kell békülnünk egymással. Közösségük a Szentlélek segítségével azon igyekszik, hogy lebontsák a falakat a népek és vallások között. „Egyek legyünk, ahogy Jézus is egy az Atyával” – ez a mottójuk.

A másik biznyságtevő, egy megtért zsidó misszionárius az Egyesült Államokból jött. Elmondta, hogy a Messiás-hívó zsidók tizennégy országban hirdetik az örömhírt. Céljuk, hogy zsidók és nem zsidók együtt adják tovább az evangéliumot. Jó hír, hogy Isten utat készített számukra, rossz viszont, hogy vannak, akik azt hiszik, hogy zsidó létükre automatikusan üdvözülnek. Ez nem igaz. Jézus azt mondta: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis én általam.*” (Jn 14,6) Ha megbékültünk Istennel, béküljünk meg egymással is, és együtt hirdessük Isten kegyelmét és szeretetét, mely Jézus Krisztusban jött felénk.

Ezek után tíz szekció közül lehetett választani, én *dr. Drenyovszky Irén* „Hogyan beszélgethetek Istennel?” című foglalkozásán vettem részt. Itt az imádkozás volt a téma, ami sokakat érdekelt. Ebéd után a templomban *Szemerédi Bernadett* éneklését, majd *prof. dr. Kellermayer Miklós* sejtikutató biznyságtételét hallgattuk meg. Végül *Ittész István* nyugalmazott lelkipásztor Lk 15,32 alapján hirdette az ígét és hívott az úrvacsoravételre.

Megtisztult lélekkel, megerősödve tértünk haza. Sajnálom, hogy gyülekezetünkben csak kevesen tudtak időt szakítani erre a rendkívüli alkalomra.

Kertész Gáborné

STRESSZ - Hagyománynak számít egyházmegyénkben, hogy advent kezdetén csendesnapot szerveznek, melynek a kiskőrösi gyülekezet ad otthont. Idén december 1-jén került sor erre a programra, melyen Kecskemétről hatan vettünk részt.

A téma a stressz volt, s ehhez adta meg az alaphangot a nyitó áhítatban *Lupták György* esperes azzal, hogy mivel válságban élünk, nagy a tanácstalanság és hiányzik a megbízható vezető, ezért nagyon érezzük, hogy kell egy csapat, amelyhez tartozhatunk. Reménységünk, hogy eljön a Vezető, és akkor a helyére kerül minden. Ez a Nagy Király, Jézus már az ajtónk előtt áll, zörget, és várja, hogy ajtót nyissunk neki. Belép az életünk-

be, megbocsátja bűneinket, megszabadít önzésünktől és a megújulás lehetőségét kínálja. Jó lenne, ha erről szólna adventünk! – zárta gondolatait a kiskőrösi igazgató lelkész.

Ezt követően *dr. Pátkai István* ideg- és elmeorvos tartott előadást *Viharos változások, tartós megterhelések – lelki segítség* címmel. A külföldi misszióban is tevékenykedett pszichoterapeuta Isten áldásának nevezte a gyógyítás lehetőségét, és hangsúlyozta a másik ember meghallgatásának fontosságát. Elmondta, hogy sokat segíthetünk egymásnak a bennünk lévő bátorító, együttérző szeretettel, és hogy úgy állhatunk a másik mellé, hogy mi magunk is voltunk már stresszhelyzetekben, de túléljük és megújultunk általuk. Szükség van a biztonságot nyújtó kapcsolatokra, a lelki erőforrásra, az imára, a hitüket értelmes étellel tanúsító, gondoskodó, befogadó közösségekre. A doktor a stresszt változásnak nevezte, ami akkor okoz problémát, ha váratlan, egyébként pozitív, szükségünk van rá. A mindennapos stressz lassú, alattomos, elnyúvi az embert; a katasztrofális, traumás stressz pedig hirtelen jelentkezik és elhúzódnó a hatása. Előadását azzal fejezte be, hogy Afrikában ha valakit megkérdeneznek, hogy érzi magát, azt mondja: „Köszönöm, jól vagyok az én Urammal!”

A második – fantasztikus – előadást *Tóth Melinda* ózdi lelkész nő tartotta *Stressz a kapcsolatokban* címmel arról, hogy a keresztyén hitben a legfontosabb a dolgokhoz, döntésekhez való hozzáállás. Legyünk őszinték: sokszor magunknak sem merjük elmondani a problémákat, félünk. Pedig – Jézus ígérete szerint – nem a félelem bérét kaptuk. Fontos csendben lenni, csak így lehet találkozni Istennel, csak így nyugszik meg a lelkünk. Bátorítsuk a fiatalokat! Nyilvánítsuk ki szeretetünket, legyen az akár egy ölelés, kézfogás, akár konkrét segítségnyújtás. Krisztussal élni békességben lehet, a döntés az enyém. Osszuk meg másokkal a dolgainkat, így válunk testvéri közösséggé.

Az alkalom az ebédet követően hozzászólásokkal folytatódott, majd úrvacsorai istentisztelettel zárult, melyen *Honti Irén* megyei missziói lelkész hirdette Isten ígését a samáriai asszony története alapján (Jn 4).

Szabó Ilona

190 ÉVE SZÜLETETT PETŐFI SÁNDOR - A protestantizmus meghatározó szerepet játszott Magyarország 16–18. századi függetlenségi küzdelmeiben, nemzeti azonosságtudatunk megfogalmazásában. E folyamat betetőzése volt a reformkor, illetve az 1848–89-es forradalom és szabadságharc, melyek eseményeiben a magyar evangélikusok közül többen is fontos szerepet tölthettek be. Mindenki előtt ismert *Berzsenyi Dániel*, *Homokay Pál*, majd a szabadságharcban *Kossuth Lajos*, *Görgey Artúr*, *Ihász Dániel*, *Haubner Máté*, *Rázga Pál* tevékenysége és életútja.

A korszak egyik legemblematicusabb alakja, a csodálatos tehetségű költő, *Petőfi Sándor* 1823. január 1-jén született Kiskőrösön. Városunk evangélikus iskolájában kezdte tanulmányait *Schifferdecker Dániel* tanítványaként, vándorszínészként is számos alkalommal visszatért Kecskemétre, több verse itt született – például a *Jövendölés* című, melyben arról ír, hogy ragyogó ívű, de rövid életútját, sorsát „égi kéz” vezette.

Számunkra, az Alföldön élő, mai magyar evangélikusok számára különösen fontos, hogy zárjuk szívünkbe és tartsuk emlékezetünkben legnagyobb költőnk emlékét és költészetét.

Dr. Károlyfalvi József

PRESBITERKÉPZŐ TANFOLYAM - Immár harmadik alkalommal indított *presbiterképző tanfolyamot* egyházunk. November 16. és 18. között az ország minden részéből érkeztek presbiterek a révfülöpi Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központba. Gyülekezetünket öten képviseltük, s ezzel a legnépesebb küldöttségek közé tartoztunk.

Dr. Hafenscher Károly lelkész a nyitó alkalmon hangsúlyozta: Krisztus tanítványaiként egy életen át szükségünk van tanulásra és elhívásunk megerősítésére, hogy jó sáfárai lehessünk az egyház kincseinek és munkatársai a jövő egyháza építésének.

A kurzus célja az volt, hogy elsajátítsuk, megerősítsük egyházi ismereteinket, hitünk megtanulható tartalmát. A Szentírásról két előadás szólt. *Vető István* cinkotai lelkész az *Ószövetség* világába nyújtott betekintést, *Szakács Tamás* felsőpetényi lelkész pedig az újszövetségi könyvek keletkezéséről, felosztásáról, első befogadóirol adott áttekintést.

Az egyházismeretről *Gregerssen-Labossa György* szombathelyi lelkész szólt. Felhívta a figyelmet, hogy az újszövetségi látásmód a Krisztusban hívők testvéri közösségeként, Isten műveként és a Szentlélek műhelyeként határozza meg az egyházat. Az *Ágostai Hitvallás* ezt azzal egészíti ki, hogy egyház az, ahol az igét tisztán hirdetik és a szentségeket helyesen szolgáltatják ki, és ott megszületik a szeretetszolgálat is.

Nagy érdeklődést váltott ki *dr. Garádi Péter* halbiológus előadása a gyülekezetépítésről. A budaörsi egyházközösség felügyelője szerint inkább gyülekezetépülésről kell beszélnünk, mert egyházat Isten építi Szentlelke által, mi ennek csak eszközei lehetünk, ha engedelmeskedünk neki és hittel rábízunk magunkat.

Dr. Hafenscher Károly az istentiszteletről szólva elmondta: a lelkész nem a maga nevében beszél, hanem rajta keresztül Isten szól hozzánk, a gyülekezet erre válaszol bűnvalással, hitvallással, imádsággal, énekléssel és imádással. Az evangélikus istentisztelet a gyülekezeti élet koronája, amelyben szorososan összetartozik az igehirdetés és a szentség. Emlékeztetett arra, hogy egyetemes egyházban kell gondolkodnunk; Krisztusban adott az egység, az egyházszakadások az emberi bűn következményei. Isten viszont ezt is jóra használta föl, az emberi széthúzásból gazdagságot formált, ezért a sokszínűséget értéknek kell tekintenünk, nyitottsággal és elfogadással kell közelednünk a többi részegyházhoz. *Tubán József* csornai lelkész tömör egyháztörténeti előadása ennek jegyében evangélikus egyház tanításának és liturgiájának eredetét ismertette.

Az előadók sorát *Isó Dorottya* veszprémi lelkész zárta, aki a gyakorlati kérdésekhez közelítve a keresztyén, vagyis krisztusi etika lényegét vázolta föl. Az etika az emberi lét alapkérdéseiből kiindulva a helyes cselekvés módját keresi, de míg a bölceleti etika az emberi gondolkodás alapján jut következtetésekre, addig a keresztyén etika a Biblia alapján fogalmaz meg válaszokat. Az ige figyelmeztet: a bűn jelen van életünkben és akadályoz a jó cselekvésében, de Krisztusban a kegyelem elérhetővé válik számunkra.

Az előadások mellett fórumbeszélgetés is zajlott a presbiteri szolgálatról, ahol lehetőség nyílt a különböző háttérű gyülekezetek helyzetének megismerésére és egyházunkat érintő aktuális témák felvetésére. A reggeli, esti imádságokban és a programot lezáró úrvacsorás istentiszteleten az új, valójában lutheri liturgiát, annak eredetét, bibliai háttérét is jobban megismerhettük.

A hétvégén számos új ismerettel gazdagodhattunk vagy rendszerezhattük a régebben

tanultakat, emellett személyes ismeretségeket is köthettünk. A közös tanulás és munka februárban folytatódik...

Székely Gábor

Bővebb beszámoló: <http://kecskemet.lutheran.hu/kronika/presbiterkepzo-tanfolyam>

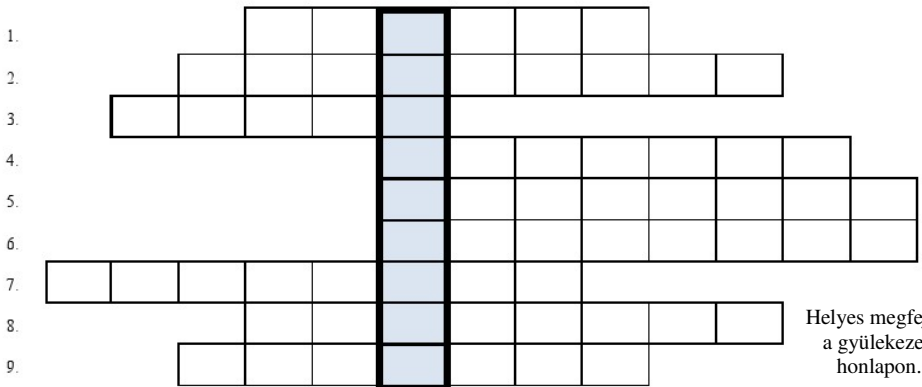
Állandó alkalmak gyülekezetünkben

Istentisztelet és bibliai foglalkozás gyermekeknek: vasárnap 10 óraker - Baba-mama klub: szerdán 9.30 óraker - Ifjúsági óra: csütörtökön 15.30 óraker - Dolgozó felnőttek alkalmak: kéthetente hétfőn 17 óraker - Énekkari próba: kedden 17.30 óraker - Bibliaóra nyugdíjasoknak: hétfőn, szerdán és csütörtökön 10 óraker

1. Isten Fiának bölcsője.
2. A kis Jézus látogatói.
3. A Megváltó édesanyja.
4. Csillag vezeti őket a Kisdedhez.
5. A római császár, aki elrendeli az összeírást.
6. Egyedül Istent illeti meg.
7. Angyal hirdette: „_____ született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.”
8. A próféták megírták, hogy ebben a városban születik meg a Megváltó.
9. A gonosz király, aki miatt a Szent Család Egyiptomba menekül.

Karácsonyi keresztrejtvény

Megfejtésül a Jézus név jelentését kapjuk.

Helyes megfejtés a gyülekezeti honlapon.

LÉLEK-ZET - A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2012/4. szám - Karácsony

Szerkesztő: Hulej Enikő. Olvasószerkesztő: Zsolczainé Vítális Judit.

Lelkészi Hivatal címe: 6000 Kecskemét, Arany János u. 1. Telefon: 76/323-506; mobil: 20/824-3391; e-mail: janos.kis@lutheran.hu; hulejeniko@gmail.com. Honlap: <http://kecskemet.lutheran.hu>

Soli Deo Gloria közhasznú alapítványunk adószáma: 19049498-1-03

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035